

عنوان مقاله:

گونه های سکوت گفتمانی در قصه مریم (س)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات قرآنی و فرهنگ اسلامی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مرضیه محمص - عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی دانشکده الهیات و ادیان

فاطمه اکبری زاده - دکترای زبان و ادبیات عرب استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه الزهراء (س)، دانشکده ادبیات و زبانها

خلاصه مقاله:

قرآن کریم مجموعه ای از لایه های معنایی متعدد است. این ویژگی، زمینه را برای به کارگیری مکاتب گوناگون زبانی در مطالعات قرآنی فراهم می سازد. بهره گیری از ابزارها و دانش های جدید معرفتی و زبانی نوعی تدبیر روشمند در آیات و مصادیق آن است. سکوت، عنصری معنادار در کلام است و همچون بخشی از زبان، نقش مهمی در انتقال پیام و تاثیرگذاری بر مخاطب دارد؛ به توسعه دلالت های متنی می انجامد و اشتیاق خواننده را برای درک معنا می افزاید. کاربرد این شیوه در آثار ادبی، علاوه بر موجزگویی، شگردی برای اقناع عقلی و عاطفی بشمار می آید بر این اساس نوشتار حاضر سعی دارد تا با رویکرد نظریه گفتمان سکوت و با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی، قصه قرآنی مریم (س)، که در آیات (۷۴-۳۵ سوره آل عمران) و آیات (۱۵-۳۴ سوره مریم) مطرح شده، مورد واکاوی قرارگیرد. تامل در این آیات گویای آن است که مصادیق سکوت گفتمانی در سطوح ساختاری، معنایی و کاربردشناختی، زمینه ساز ایجازگویی ها، تصویرسازی ها و همچنین دستیابی به غرض هدایتی قصه مریم (س) شده است. در این راستا غلبه کاربست سکوت پیش انگاشتی و محوریت موضوعی تعامل عقیفانه مریم (س)، مخاطب را به ژرف نگری فرا می خواند.

کلمات کلیدی:

زبان شناسی، قصه های قرآنی، گفتمان سکوت، مریم (س)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1479150>

